

V I Lenin

Den revolutionära socialdemokratins uppgifter i det europeiska kriget

Ryska socialdemokrater om det europeiska kriget

Från de mest trovärdiga källor erfar vi, att ledande personer inom Rysslands socialdemokratiska arbetarparti nyligen höll en konferens om det europeiska kriget. Konferensen hade inte fullt officiell karaktär, eftersom Rysslands socialdemokratiska arbetarpartis centralkommitté ännu inte kunnat samlas på grund av de många arresteringarna och oerhörda förföljelserna från tsarregeringens sida. Men vi vet helt säkert, att den konferens det här är tal om verkligen gav uttryck för åsikterna inom de mest inflytelserika kretsarna i RSDAP.

Konferensen antog följande resolution, vars fullständiga text vi återger som dokument:

Resolution av en grupp socialdemokrater

- 1) Det europeiska och världsomfattande kriget har tydligt utpräglad karaktär av borgerligt, imperialistiskt, dynastiskt krig. Kamp om marknaderna och utplundring av främmande länder, en strävan att stäcka den revolutionära proletära och demokratiska rörelsen inom länderna, en strävan att lura, splittra och slakta proletärer i alla länder genom att hetsa en nations löne-slavar mot en annan nations till fördel för bourgeoisin – detta är krigets enda reella innehåll och betydelse.
- 2) Beteendet av ledarna för det tyska socialdemokratiska partiet, det starkaste och mest inflytelserika partiet i Andra internationalen (1889-1914), vilket röstade för krigsbudgeten och upprepar de preussiska junkrarnas och bourgeoisins borgerlig-chauvinistiska fraser, är ett direkt förräderi mot socialismen. Beteendet av ledarna för det tyska socialdemokratiska partiet kan under inga omständigheter rättfärdigas, inte ens om man antar att partiet var absolut svagt och temporärt måste underkasta sig viljan hos nationens borgerliga majoritet. I själva verket bedriver detta parti just nu en nationalliberal politik.
- 3) Beteendet av det belgiska och det franska socialdemokratiska partiets ledare, vilka har förrått socialismen genom att gå med i borgerliga ministärer, förtjänar samma fördömande.
- 4) Det faktum att flertalet ledare för Andra internationalen (1889-1914) har förrått socialismen innebär denna internationals ideologiska och politiska sammanbrott. Huvudorsaken till detta sammanbrott är att småborgerlig opportunist, vars borgerliga natur och farlighet länge påvisats av de bästa representanterna för det revolutionära proletariatet i alla länder, de facto blivit dominerande. Opportunisterna förberedde länge Andra internationalens sammanbrott genom att förneka den socialistiska revolutionen och ersätta den med borgerlig reformism; genom att förneka klasskampen och dess vid vissa tidpunkter ofrånkomliga övergång i ett inbördeskrig och predika klassarbete; genom att predika borgerlig chauvinism under patriotismens och fosterlandsförsvarets flagg och ignorera eller förneka den redan i Kommunistiska manifestet framlagda fundamentala socialistiska sanningen, att arbetarna inte har något fosterland; genom att i kampen mot militarismen begränsa sig till en sentimentalt kalkborgerlig syn i stället för att erkänna att alla länders proletärer måste föra ett revolutionärt krig mot alla länders bourgeoisin; genom att förvandla det nödvändiga utnyttjandet av borgerlig parlamentarism och borgerlig legalitet till en fetischkult av denna legalitet och glömma att illegala organisations- och agitationsformer är absolut nödvändiga i en epok av kriser. Ett av opportunistens internationella organ, den tyska Sozialistische Monatshefte, som sedan länge intagit en nationalliberal hållning, firar nu med full rätt sin

seger över den europeiska socialismen. Den s k centern inom det tyska socialdemokratiska partiet och andra socialdemokratiska partier har i verkligheten fejt kapitulerat för opportunisterna. Det måste bli en uppgift för den framtida internationalen att oåterkalleligen och beslutsamt göra sig fri från denna borgerliga strömning inom socialismen.

5) Bland de borgerliga och chauvinistiska sofismer, som de borgerliga partierna och regeringarna i kontinentens två viktigaste rivaliserande nationer – den tyska och den franska – i synnerhet använder för att lura massorna och som upprepas av såväl öppna som förtäckta socialistiska opportunister, vilka slaviskt följer i bourgeoisins släptåg, bör följande särskilt noteras och brännmärkas:

När de tyska borgarna hänvisar till försvaret av fosterlandet, till kampen mot tsarismen och till skyddet av den kulturella och nationella utvecklingens frihet ljuger de, ty de preussiska junkrarna med Wilhelm i spetsen och Tysklands storbourgeoisi har alltid fört en politik till tsarmonarkins försvar och kommer inte att underlåta att bemöda sig om att stödja den, vilken utgång kriget än får; ljuger de, ty i själva verket har den österrikiska bourgeoisin företagit ett plundringståg mot Serbien och den tyska bourgeoisin förtrycker danskar, polacker och – i Elsass-Lothringen – fransmän, för ett anfallskrig mot Belgien och Frankrike för att plundra de rikare och friare länderna och organiserade angreppet vid den tidpunkt, som föreföll den gynnsammast för att använda sina senaste förbättringar av krigsmaterielen och kort före genomförandet av det s k stora militärprogrammet i Ryssland.

När de franska borgarna på precis samma sätt hänvisar till försvaret av fosterlandet m m, ljuger även de, ty vad de i själva verket försvarar är länder som ligger efter i fråga om kapitalistisk teknik och som utvecklas långsammare, och för sina miljarder har de lejt den ryska tsarismens svarthundraband för ett anfallskrig, dvs för att plundra österrikiska och tyska områden.

Ingen av de båda krigförande grupperna av nationer ligger på något sätt den andra efter i fråga om grymheter och barbari i krigföringen.

6) Uppgiften för Rysslands socialdemokrati är i synnerhet och i främsta rummet att föra en skoningslös och obetingad kamp mot den storryska och tsarmonarkistiska chauvinismen och mot de sofismer, varmed de ryska liberalerna, kadeterna, en del narodniker och andra borgerliga partier försvarar den. Med tanke på arbetarklassen och de arbetande massorna inom Rysslands alla folk skulle det minst onda vara ett nederlag för tsarmonarkin och dess trupper, som förtrycker Polen, Ukraina och en hel rad folk i Ryssland och uppammar nationell fiendskap för att öka storryssarnas förtryck mot andra nationaliteter och för att stärka tsarmonarkins reaktionära och barbariska regering.

7) Socialdemokratins lösen måste f n vara:

för det första allsidig propaganda, omfattande såväl trupperna som krigsskådeplatserna, för en socialistisk revolution och för nödvändigheten att rikta vapnen inte mot de egna bröderna, andra länders löneslavar, utan mot de reaktionära och borgerliga regeringarna och partierna i alla länder. Det är obetingat nödvändigt att organisera illegala celler och grupper inom alla nationers trupper för att bedriva sådan propaganda på alla språk. En skoningslös kamp måste föras mot kalkborgarnas och borgarnas chauvinism och ”patriotism” i alla länder utan undantag. I kampen mot den nuvarande internationalens ledare, som förrått socialismen, är det absolut nödvändigt att vädja till den revolutionära medvetenheten hos arbetarmassorna, som bär krigets hela börda och i flertalet fall är fientliga mot opportunisten och chauvinismen;

för det andra propaganda för – såsom en av de mest närliggande parollerna – att införa tysk, polsk, rysk osv republik och samtidigt för att Europas alla enskilda stater omvandlas till Europas republikanska förenta stater;

för det tredje kamp mot i synnerhet tsarmonarkin och den storryska, panslavistiska, chauvinismen och propaganda för en revolution i Ryssland samt för de av Ryssland förtryckta folkens frigörelse och självbestämmande, kopplad till de mest närliggande parollerna om demokratisk republik, konfiskation av godsägarjorden och åtta timmars arbetsdag.

En grupp socialdemokrater, medlemmar av RSDAP

Skrivet senast den 24 augusti (6 september) 1914

Publicerat första gången i sin helhet 1929 i 2:a och 3:e upplagorna av V I Lenins verk, band XVIII; inledningen publicerad första gången 1948 i 4:e upplagan av V I Lenins verk, b 21

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 26, s 1-7